

Vi glæder os selvfølgelig over, at landbrugsstøtten er i færd med at blive omlagt, altså at støtten fjernes fra produktionen. Men det viser sig med det eksempel, som vi diskuterer i dag, at landbrugsstøtten generelt er noget makværk, og derfor er det selvfølgelig vigtigt, at der er sat skub i afviklingen af landbrugsstøtten.

Kl. 10.50

Jeg tror, at vi i tiden, der kommer, efterhånden som vi afvikler landbrugsstøtten, vil opleve fænomener af lignende karakter som dem, vi diskuterer i dag. Det er klart, at noget, der er bygget så voldsomt op, vil give problemer, når det skal afvikles, og man må selvfølgelig altid være på forkant med at få lavet nogle ordninger, sådan at det kan fungere på bedste vis.

Man kan også diskutere, om landbrugsstøtte reelt er landbrugsstøtte, når det kommer til stykket. Vi har jo næsten fået ind med modernælken, at det er støtte til landbruget. Indimellem kunne man godt overveje, om ikke landbrugsstøtte i højere grad er forbrugerstøtte, end det er landbrugsstøtte.

Nu hørte vi godt nok den tidligere ordfører, hr. Keld Albrechtsen, sige noget om, at fødevarerne i Norden er dyrere end andre steder, og det er rigtigt nok – jeg håber, at det beror sig på kvaliteten, men det vil undersøgelser jo vise – men det er i hvert fald et faktum, at lige når det gælder oksekødproduktion, er det sådan, at landmændene i dag stort set får det samme for deres kød, som de fik for 20 år siden. Der er bare den forskel, at i dag er ca. halvdelen støtte og halvdelen betaling for produktet. Det er jo egentlig en underlig måde at gøre det på, og derfor er det, jeg siger, at der også kunne være forbrugerstøtte i det her.

Vi glæder os over, at støtten omlægges og afvikles. Vi glæder os også over, at der gives støtte til vedvarende græsarealer, og at den hæves, for det har en miljømæssig god effekt. Så noget godt er der da i det.

Men det er ikke ensbetydende med, at problemet er løst. Det er måske et spørgsmål, om problemet, når alt kommer til alt, overhovedet kan løses, for EU-regler blokerer for, at der kan komme en optimal løsning på problemet, og det kunne jo sige os noget om vores indflydelse i EU eller mangel på samme.

Når det gælder jordskatterne, er det selvfølgelig lidt specielt, at der er den kobling. Vi Kristendemokrater er altid gået ind for, at skatter på

produktionsjord skulle sænkes, men at det lige kobles sammen med præmierne til oksekød, er måske uheldigt.

I det hele taget mener vi, at vi for fremtiden må diskutere jordskatterne, også set i lyset af den kommende strukturreform med hensyn til, at der er forskellige jordskatter fra kommune til kommune, når det gælder beboelse og fritidshuse. Det er altså et område, som vi også i tiden fremover skal diskutere, og der skal vi ind og kigge på skatterne på produktionsjord en gang til, men vi glæder os over, at de er sænket det, de er sænket nu.

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil gerne sige tak for debatten. Jeg synes også, den har vist, at vi er enige om, at vi skulle gøre noget ved det.

Der har været synspunkter fremme om forskellige elementer, og jeg synes, at det må være sådan i en debat, som selvfølgelig vil fylde meget, fordi det er noget, der dels drejer sig om meget store beløb, dels berører mange store områder.

Der var et enkelt spørgsmål til mig fra hr. Martin Lidegaard, der med hensyn til landdistriktspolitikken spurgte til, hvordan det lå med generelle drøftelser. Der vil jeg gerne sige, at det er helt klart, at jeg vil tage en runde med alle partierne og der diskutere indholdet af den nye landdistriktspolitik med dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen): Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 30. november 2004.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 103: Forslag til lov om jordfordeling og offentligt køb og salg af fast ejendom til jordbrugsmæssige formål m.m. (jordfordelingsloven).

Af fødevareministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 12/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Kirk (V):

Venstre hilser forslaget om en sammenskrivning af jordfordelings- og jordkøbsloven i jordfordelingsforslaget velkommen.

I langt de fleste tilfælde kræves der puljejord til rådighed, når ejendomsarrondering og struktur skal forbedres.

Ligeledes har det vist sig, at jordfordeling med fordel kan anvendes i forbindelse med naturgenopretning, naturpleje, skovtilplantning, rekreative områder og større anlægsprojekter.

Yderligere finder vi, at det er godt, at hjemmelen for staten til at pålægge forkøbsret til fri jord videreføres, at hjemmelen til køb af jord til kolonihaveformål videreføres, og at begrebet varige kolonihaveområder bibeholdes.

Kl. 10.55

Tillige kan det tilføjes, at vi finder, at det er godt, at opgaverne i forbindelse med jordfordelingen helt eller delvis kan udlægges til private.

Venstre kan tilslutte sig forslaget og vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Erik Mortensen (S):

Socialdemokraterne kan også udtrykke positiv holdning over for lovforslaget, som i praksis er en sammenskrivning af de to nævnte love. Man kan selvfølgelig undre sig over, at vi skulle være så længe om i Restdanmark at finde ud af, at en jordpulje var en god idé. Det er et system, som er kendt fra Sønderjylland helt tilbage fra genforeningstiden og dermed er en reminiscens fra den tyske tid. I Sønderjylland har man jo haft flere ret gode ordninger, som først langt senere blev implementeret i den øvrige del af Danmark.

Det, vi ser som den største styrke ved loven, er vel nok, at bl.a. vandværker og forskellige fonde får mulighed for at gå ind og få forkøbsret til jord, sådan at der ikke alene bliver tale om sikring af grundvandsreserver i det omfang, det er nødvendigt, men også at det bliver muligt og måske lidt mere fleksibelt at gå ind og arbejde på områder, hvor der mere er landskabelige og miljømæssige hensyn at tage.

Nu nævnte Venstres ordfører, at det var positivt, at også private kan gå ind og håndtere jordkøb i forbindelse med jordfordelingssager, men det fremgår ret tydeligt, når man går lidt længere ned i substansen, at finansieringen, også når det er private, det drejer sig om, sker via landdistriktsmidler. Det kunne man måske godt undre

sig lidt over, for som ministeren også i andre sammenhænge har udtrykt, så er landdistriktsmidlerne i høj grad til gavn for landmændene. Det er de også i høj grad, når man taler om jordfordeling, og selv om loven siger, at der for at søge landdistriktsmidler altså skal være et element af almennyttig fordel i det her, vil det nok være helt utænkeligt, at man ikke kan opfinde en eller anden flig af almennyttighed i sådan et jordfordelingsprojekt.

Så uanset hvordan man vender og drejer sagerne, og selv om det er en privat ordning, der starter, vil det nok primært være finansieret via landdistriktsmidler.

Man kunne godt sætte spørgsmålstegn ved, om det nu også var meningen. For når vi nu fremhæver det private initiativ som et plus i den her sammenhæng, kunne man måske også godt forvente, at det var de private landmænd, som får glæde af det her, som også selv finansierede selve øvelsen. Men sådan er det ikke, og der kunne godt stilles spørgsmål om, om det ikke var rimeligt, at man i langt højere grad havde egenfinansiering i sådan en jordfordelingssag.

Men i bund og grund er vi positivt stemt over for lovforslaget, som selvfølgelig primært er af teknisk karakter. Vi er selvfølgelig også glade for, at man præciserer den kolonihavelov, som Socialdemokraterne tog initiativ til for 3 år siden, og som primært giver mulighed for også at påberåbe sig forkøbsret til byzonejord. Det er ellers ikke det, der ligger generelt i lovforslaget, men vi er selvfølgelig meget tilfredse med, at det endnu en gang bliver præciseret, at det er sådan, netop for at sikre kolonihaver i byområderne, ikke mindst i hovedstadsområdet.

Som sagt er vi grundlæggende positive, men dog lidt uforstående over for, at landdistriktsmidlerne i den grad skal finansiere et jordfordelingsprojekt, som primært er til fordel for private landmænd.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu skal jeg ikke begynde en længere diskussion med hr. Erik Mortensen, men det drejer sig om det lille tilskud, der kunne være i det, hvis der også var almene ting i det. Hvis der nu blev lavet en motorvej som f.eks. den oppe i Nordjylland og mandens jord blev fordelt på begge sider af motorvejen, og hvis man, hvis der skulle være forbindelse bagefter, skulle lave en viadukt under motorvejen, var det så i alles interesse, at vi slap for at lave en underkørsel under motor-

vejen, og at vi i stedet fik jorden samlet på den ene side af motorvejen?

Kunne der ikke være lidt almen interesse i det, vil jeg gerne spørge hr. Erik Mortensen? Socialdemokraterne kender jo til motorvejene i Nordjylland.

Kl. 11.00

Erik Mortensen (S):

De motorveje i Nordjylland har efterhånden måttet tåle meget. Jeg tilbød på et tidspunkt, at vi frasagde os hektarstøtten eller i hvert fald braklægningsstøtten i Nordjylland og asfalterede i stedet for, og så gik det lige op og op. Det er nu en helt anden sag, men det ligger jo lige nøjagtig i hele problematikken om jordfordelingssager.

Jeg ved, at et stort firma i Hjørring lige har afsluttet en sag med 91 lodsejere, og det har mig bekendt ikke noget som helst hverken med motorveje eller andre trafikale ting at gøre, for der er det helt oplagt, som hr. Jens Kirk nævner, at der var almenvællets interesse åbenlys.

Men jeg vil nok kunne finde adskillige jordfordelingssager, hvor det kun tjener den enkelte landmands private interesser. At man så måske ad omveje også kan finde en flig af noget almennyttigt og dermed åbne for ansøgning om landdistriktsmidlerne, vil jeg anse for at være meget sandsynligt.

Christian H. Hansen (DF):

Lovforslaget her er en sammenskrivning af loven om jordfordeling og jordkøbsloven, og indledningsvis kan jeg sige, at Dansk Folkeparti kan støtte forslaget.

Som det fremgår af bemærkningerne, viderefører lovforslaget også i vid udstrækning de gældende bestemmelser, der er i de to andre love.

Så er der det, som har været nævnt heroppefra, om kolonihaveformål, nemlig at elementerne fra vedtagelsen af kolonihaveloven fra 2001 også videreføres. Her indføres så begrebet varige kolonihaveområder, og vi er i Dansk Folkeparti tilfredse med, at man nu gør det således, at man nu kun kan nedlægge, hvis det er af væsentlige samfundsmæssige interesser, man skal gøre det. Så det kan vi støtte.

Jeg har en enkelt bemærkning, og jeg tror, at jeg også har drøftet det under behandling af en anden lov, og det er en bemærkning til § 19, stk. 4. Det er den vedrørende fonde. Her har vi helt klart i loven om landbrugsejendomme præciseret, at når vi taler fonde, så skal der være total

gennemsigtighed med disse fonde, før de skal kunne opnå en status, som de gør her. Jeg mener, at det, der er præciseret i loven om landbrugsejendomme, også skal præciseres nøjagtigt i dette lovforslag, før Dansk Folkeparti kan støtte det.

Det kan godt være, at der er nogle små betydninger i nogle bemærkninger hist og her, og at vi kan finde lidt omme på den sidste side, men det er ikke tilfredsstillende. Det skal præciseres på nøjagtig samme måde, som det er i lov om landbrugsejendomme.

Hvis det er noget, vi sådan kan ordne i løbet af eftermiddagen, så er vi klar til en hurtig udvalgsbehandling af det her forslag.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Lovforslaget er en sammenskrivning af jordfordelingsloven og jordkøbsloven, en tiltrængt modernisering med mulighed for at gennemføre miljø- og naturprojekter i det åbne land samt almindelige arronderingsmæssige forhold, alt sammen noget De Konservative kan støtte.

Det bliver gjort enklere for det offentlige at købe og sælge jord, bl.a. i forbindelse med jordfordeling. Der åbnes mulighed for gennem jordkøb at etablere jordpuljer, idet gennemførelse af jordfordeling ved arealkrævende projekter i det åbne land ofte kræver, at man har en mulighed for at tilbyde puljejord.

I lovforslaget er der også hjemmel til at købe jord til kolonihaver, som der også var i den tidligere lov. I forbindelse med vedtagelsen af kolonihaveloven i 2001 blev begrebet varige kolonihaver introduceret, og i dag er det faktisk sådan, at 86 pct. af alle kolonihaver er varige.

Lovforslaget giver ministeren mulighed for at uddelegere visse opgaver i forbindelse med jordfordeling til private. Det er derfor ikke unaturligt, at Den Danske Landinspektørforening i sit høringssvar tager en lang række spørgsmål op i forbindelse med lovforslaget. Det kan også anvendes i forbindelse med gennemførelse af projekter til sikring af drikkevand, og med lovforslaget sikres det, at landbrugets muligheder ikke forringes i forbindelse med sådanne projekter.

Et udmærket forslag, som vi kan støtte.

Kl. 11.05

Kristen Touborg (SF):

For så vidt angår den rent tekniske del af lovforslaget, som er en sammenskrivning af flere love, har vi ingen særlige bemærkninger til det. Det er

ganske udmærket at gøre lovene mere effektive og mere gennemskuelige, så det skal jeg ikke bruge lang tid på.

Derimod synes jeg nok, det er værd at vurdere det rimelige i at blive ved med at lade skatteyderne betale for helt private jordfordelinger. Se fra gammel tid var det sådan, at vi havde en landbrugslov, som indebar, at man søgte at samle landbrugsjorderne, hvor de lå meget spredt. Da var der også en samfundsmæssig fornuft i det. Med de mange husmandssteder, med de mange lodder, der lå rundt omkring, var der meget rimelighed i, at man brugte nogle skatteyderpenge til at lave bedre arronderingsmæssige forhold inden for landbruget. Der kunne spares nogle samfundsressourcer ved, at der ikke var så lang en transport ud til alle lodderne osv.

Men med de seneste ændringer af landbrugsloven, der jo er gået ud på at give lov til at eje flere ejendomme, der ligger ret langt væk, og at give lov til langt større sammenlægningsgrænser, er der jo sket det, at staten i virkeligheden giver lov til, at private bønder kan sprede arronderingen, men den siger samtidig, at vi godt vil give statstilskud til at forbedre arronderingen lidt. Det virker lidt dobbeltmoralisk i dag.

Derfor synes jeg, at der er god grund til at overveje, om man skal blive ved med at bruge skatteydermidler til at lave forbedret arrondering, når man alligevel i loven har åbnet for, at tingene spredes.

Så vil jeg gerne sige i forlængelse af det, at det jo er indlysende, at hvor der indgår offentlige hensyn, hvor der er almenyttige hensyn, der skal varetages, det kunne være, som der tidligere er talt om, til motorveje, og det kan også være andre ting, er det meget hensigtsmæssigt og udmærket. Det er også udmærket, at man kan lave puljejord, sådan at man kan fordele det, men lige den ende med, at man udelukkende giver skatteydertilskuddene til private, er vi betænkelige ved.

Så vil jeg godt spørge ministeren, hvor få lodsejere der egentlig må være involveret i en jordfordelings sag, for man ikke kan få tilskud. Jeg har jo spurgt om det i forbindelse med, at vi havde teknisk gennemgang, men da syntes jeg ikke, at jeg fik noget særlig klart svar, så jeg vil egentlig godt høre, om ministeren nu kan give et svar på, hvor få i jordfordelings sager der får, altså hvor få lodsejere.

Sagt på en lidt anden måde: Kan man lave fusk med, at hvis der er et par stykker eller tre, der handler med hinanden om jorden, så kan de

få staten til at betale for sammenlægningen eller en del af den? Jeg vil altså godt have at vide, hvor langt man har været nede i antal lodsejere.

Det er klart, at vi vil kigge på sagen, når vi får den under udvalgsbehandling, og så vil vi arbejde på, at man kunne få den del ud, hvor der kunne være et vis misbrug inden for området.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu har hr. Touborg jo den evne at svinge sig op på nogle ting, som måske ikke er realistiske, for er det en selvfølge, at der er støtte til alle projekter? Det lød næsten, som om der var det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg mener ikke, at jeg herfra har sagt, at der var støtte til alle projekter. Jeg mener, jeg sagde, at der var støtte til helt private projekter, som kun havde med privat omlægning af jord at gøre, og så spørger jeg ministeren, hvor få lodsejere der kan være med i den sammenhæng.

Når jeg spørger, så er det, fordi det oprindeligt jo faktisk var sådan, at der skulle være ti lodsejere for at kunne lave en egentlig jordfordeling. Så kom der noget, der hed en mindre jordfordeling. Der kunne så være nogle færre, jeg tror noget, der ligner seks, syv stykker. Men af svaret på mit spørgsmålovre i ministeriet kunne jeg alligevel godt høre, at man nok kunne gå lidt længere ned end til det.

Jeg synes altså, det er vigtigt, at vi sikrer, at der ikke sker misbrug af offentlige midler heller ikke i en sag som den her.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Kristen Touborg, om hr. Touborg overhovedet kan forestille sig et projekt om jordfordeling, hvortil der ikke bliver søgt om offentlig støtte – bare forestille sig det.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ja, det kan jeg faktisk godt forestille mig, for en jordfordeling kan jo også være en handel mellem to landmænd og ikke andet. Det er jo også en form for jordfordeling. Så jeg tror, der findes sager, hvor der ikke er søgt, men jeg tror samtidig, at der bliver søgt til meget små jordfordelinger eller altså med meget få lodsejere. Det vil jeg mene at man godt kan anse for at være misbrug

af offentlige midler, og det vil jeg sådan set godt gøre en indsats for at få stoppet.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Tak til ordføreren. Hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

For så vidt angår sammenskrivning af de forskellige tidligere love og de tekniske tilretninger er Det Radikale Venstre helt overordnet positiv, og det er vi også over for lovforslaget som helhed.

Jeg synes, at det egentlig er en interessant debat, der blev rejst her af SF's ordfører, fordi den jo understreger, at jordfordeling er mange ting nu om dage. Der er jordfordeling af naturhensyn; der er jordfordeling af trafikale hensyn – nu mener vi fra radikal side, at vi nok har bygget de fleste af de motorveje, der skal bygges i landet, men det er jo en anden diskussion i et andet forum – der er jordfordeling af hensyn til arrondering og af landbrugsmæssige hensyn, kan man sige.

Det kunne jo godt være, at det kunne være interessant at kigge lidt på, om man skal have forskellig indstilling til de forskellige formål, som loven skal have. Herunder er vi da lidt interesserede i at høre nærmere om det, som Danmarks Naturfredningsforening er ude at foreslå om et jordfordelingsnævn i forhold til den del af det, som handler om natur, altså så man måske kan få nogle større og mere ambitiøse naturprojekter.

Med disse spørgsmål i hu vil vi gå positivt ind i lovbehandlingen.

Keld Albrechtsen (EL):

Overordnet set er det jo fornuftigt og også nødvendigt af hensyn bl.a. til mulighederne for at gennemføre naturgenopretning, når nu faktisk størsteparten af jorden i Danmark er produktionsjord på private hænder, at man har en lovgivning, der gør det muligt.

Men her er netop den private ejendomsret jo et problem, for når det gælder naturgenopretningsprojekter, så har vi jo ikke den samme ordning, som når det gælder om at asfaltere naturen. Når det gælder om at asfaltere naturen med motorveje, så kan intet jo stå i vejen. Så kan landmænd eller andre jo ikke bremse det. Det tromles bare hen over hovedet på lokalbefolkningen.

Omvendt når det er naturgenopretning. Så er der altså det problem i lovforslagets § 4 og især i bemærkningerne til lovforslaget, at kun arealer, som udgør en mindre del af den samlede ejendom, og som hverken danner væsentligt grundlag for ejerens erhvervsvirksomhed eller er af tilsvarende væsentlig økonomisk betydning for ham, kan ved kendelse inddrages i en jordfordeling i forbindelse med en naturgenopretning. Det betyder altså, at ganske få lodsejere i realiteten kan blokere for et naturgenopretningsprojekt, og det er jo ikke rimeligt.

Jeg synes, det ville være en fornuftig ordning, hvis det gjaldt motorveje, men ikke når det gælder naturgenopretning, og derfor vil jeg altså se meget på det spørgsmål om, hvorvidt vi kan få lavet en ordning, således at man ikke kan blokere for naturgenopretning.

Så er der en kedelig detalje i lovforslaget, bliver jeg nødt til at sige. Det er § 26, hvor der nu indføres en mærkværdig ordning med, at direktoratets opgaver kan udlægges til private. Det er jo sådan, at Direktoratet for FødevareErhverv har en betydelig ekspertise i de her meget komplicerede sager, og det vil være direkte u hensigtsmæssigt nu at begynde at privatisere det. Det vil der kun komme tab og dårligere administration ud af.

Jeg ved godt, at det sikkert er indføjet efter ønske fra Den Danske Landinspektørforening. Der er nok nogle private firmaer, der øjner en chance for at tjene nogle penge. Det er altså efter vores opfattelse ikke hensigtsmæssigt, og det håber jeg også vi kan få rettet.

Kl. 11.15

Der har været et ønske fra Danmarks Naturfredningsforening om igen at få etableret et nationalt jordfordelingsnævn. Og det er i hvert fald et forslag, vi gerne vil se på i Enhedslisten.

Der er også i forslaget lagt op til, at jordfordeling gennemføres af en udvidet jordbrugskommission, som så skal suppleres med en dommer og et medlem, der repræsenterer realkredit og pengeinstitutterne. Og her kunne det jo nok være mindst lige så relevant, om den biologiske og hydrologiske ekspertise i sådan en kommission kunne styrkes gennem en uvildig repræsentation, der kunne tage hensyn til de fagområder.

Så alt i alt vil jeg sige, at vi altså har en positiv holdning til at have sådan et lovforslag, men der er altså nogle ting, som vi meget gerne vil se på om ikke kunne ændres undervejs i lovforslagets behandling.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Kristendemokraterne er positive over for lovforslaget og for at få de her to love sammenskrevet. Som også tidligere ordførere har nævnt, er der dog det lille men, nemlig om det kan passe, at skatteydere skal betale for privat jordfordeling. Og det vil vi gerne kigge på under udvalgsarbejdet.

Jeg har også bemærket, at når det gælder natur- og miljøprojekter, så er det frivilligt at deltage. Vi går selvfølgelig ud fra, at det ikke udelukker, at det i nogle tilfælde, hvor man har beslutning om sådanne projekter, kan blive nødvendigt at ekspropriere med de erstatninger, som så ligger deri.

Så er det jo sådan – det kan jeg jo også høre på debatten i dag – at ofte kan de nordjyske motorveje blive draget ind i debatten. Jeg tror ikke, vi kan tage en beslutning om, at det aldrig skal ske mere. Man kan have en forskellig holdning til det, men de nordjyske motorveje har faktisk betydet vækst nogle steder i Nordjylland. Og så synes vi faktisk, de er meget rare.

Vi har det ligesom Niels Hausgaard, at det nu også er en naturoplevelse at køre på de nordjyske motorveje, hvor man kan se rådyrene græsse i midterrabatten. Det er en hel speciel form, og den glæder vi os over.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Først vil jeg gerne sige tak til ordførerne for partierne. Jeg synes, der er kommet mange gode synspunkter frem. Jeg vil helt overordnet starte med at kvittere for dem og sige, at jeg gerne indgår i en diskussion/forhandling/besvarelse af spørgsmål om de rejste elementer. Jeg giver et par korte bemærkninger, men er ellers generelt villig til, at vi selvfølgelig tager en god snak om det.

Jeg synes faktisk, der har været stor enighed om, at principperne i de tidligere jordlove om køb af jord til jordbrugsmæssige formål og om jordfordeling skal videreføres. Med lovforslaget sker der jo en modernisering af lovgivningen på området, herunder særlig af de dele af lovteksterne, der vedrører miljø- og naturprojekters gennemførelse i det åbne land. Der er i store træk tale om en sammenskrivning, som også nogle af ordførerne har sagt, af jordfordelingsloven og jordkøbsloven. Lovforslaget viderefører i vid udstrækning bestemmelserne i de gældende to love.

Jeg er således også glad for at kunne sige, at lovforslaget viderefører de bestemmelser i den

gældende jordkøbslov, der muliggør erhvervelse af jord til kolonihaveformål og sikring af bestående havekolonier.

Der skal tages hensyn til naturen, og i de senere år er der gennemført en del arealkrævende projekter med det formål at bevare og forbedre naturen. Det er helt frivilligt, når landmanden afgiver produktionsjord til naturprojekter. Og jeg mener, at det er vigtigt, at det fortsætter sådan.

Jeg kan jo på baggrund af erfaringerne fra vandmiljøplan II understrege, at opkøb af puljejord uden for projektområderne til fordeling i en efterfølgende jordfordeling er et effektivt redskab, når arealkrævende projekter skal gennemføres. Man kan vel sige, at det ved opkøb af jord uden for projektområderne er muligt at fremskaffe kompensationsarealer til de berørte landmænd. På denne måde kan produktionsapparatet holdes intakt, hvilket ofte er en afgørende forudsætning for lodsejernes frivillige deltagelse i projekter.

I fremtiden kan der blive behov for at gennemføre projekter til sikring af drikkevand. I den nye landbrugslov er der åbnet mulighed for, at vandforsyning kan købe jord til beskyttelse af drikkevandsressourcerne. Vandforsyningerne har dog ikke mulighed for at købe jord uden for projektområderne som compensation til de berørte landmænd. Jeg mener, at det er meget vigtigt, at vi med lovforslaget fortsat har et redskab, der kan sikre, at en gennemførelse af sådanne projekter ikke forringer landbrugets muligheder.

Under debatten er der fremført i hvert fald et par spørgsmål, som jeg gerne lige vil besvare her. Det ene af dem var fra hr. Christian H. Hansen omkring § 19, og det er gennemsigtigheden i fonde. Den er jeg selvfølgelig meget indstillet på at se på, sådan at vi kan få det til at være det samme, som vi har i den lov, som hr. Christian H. Hansen i øvrigt citerede.

Kl. 11.20

Hr. Keld Albrechtsen var inde og sige noget omkring privates udførelse af jordfordelingssager, som jeg forstod det. Det diskuterer vi gerne, men der er altså efter min opfattelse ikke noget nyt i det. Altså de kan det i dag, men de kan det også i fremtiden. Men det, jeg forstod på hr. Keld Albrechtsen, var, at vi skulle prøve at kigge på, om der var nogle nuancer i det. Dem tager jeg gerne med, og dem synes jeg så vi skal tage en debat om.

Så spurgte hr. Kristen Touborg også til, hvor mange der i grunden skal være med for at rejse sådan en jordfordelingssag. Vi har fastsat det til fem ejendomme, men der er jo helt konkrete omstændigheder og helt specielle, som kan tænkes at berettiger færre deltagere end ejendomme.

Jeg vil godt bede om, at man husker på, at jordfordelingen efter tilskudsbekendtgørelsen alene kan opnå støtten, såfremt bekendtgørelsens formål opfyldes, herunder at der sker en strukturforbedring af en sådan karakter, at det berettiger til at starte en jordfordelingssag. Endvidere skal naturelementet i støttesagerne jo opfyldes.

Jeg vil i hvert fald gerne sige, at det altså er direktoratets erfaring, at det næppe vil være muligt at opfylde bekendtgørelsens kriterium med et færre antal ejendomme end fem, men jeg ser gerne på spørgsmålet, og jeg er jo helt enig med hr. Kristen Touborg i, at hvad vi kan gøre af de her ting, skal vi endelig sørge for at få gjort nu i lovbehandlingen, for der vil være fokus på den debat også udeomkring, og det er der jo allerede herinde.

Så jeg vil gerne sige, at jeg håber på en hurtig og velvillig behandling i udvalget og tak for bidragene i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg siger tak til ministeren for tilsagnet om, at vi går ind og drøfter de spørgsmål, der er stillet her under debatten, men blot med hensyn til det, ministeren nu siger med hensyn til mulighederne for at modsætte sig deltagelse i en jordfordeling i forbindelse med naturgenopretning, så har jeg læst § 4 i lovforslaget sådan, at det svækker den nuværende lovgivning. Vi kan så få opklaret i udvalget, om jeg har ret i det, men det, vi er betænkelige ved, er, hvis det bliver vanskeligere nu at gennemføre en naturgenopretning, end det er efter den eksisterende lovgivning. Det vil vi være meget kedede af.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jamen det vil jeg gerne kvittere for og sige, at det er jeg helt indstillet på at vi tager en debat om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for fødevarer, landbrug og fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ophævelse af lov om Dansk Olie og Naturgas A/S m.v. og anlægslov for naturgasforsyning og ændring af lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat.

Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 11/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Christian Lilleholt (V):

Da vores energipolitiske ordfører, hr. Kim Andersen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg meddele, at Venstre kan støtte det fremsatte lovforslag L 99.

Lovforslaget skal ses som en forlængelse af den aftale, der blev indgået den 7. oktober i år mellem regeringspartierne, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, SF og Det Radikale Venstre om vilkårene for salg af aktierne i DONG, en aftale, som Kristendemokraterne siden er gået med til, og det er vi i Venstre meget glade for.

Energimarkederne skal liberaliseres, og energiselskaberne skal i stigende omfang arbejde på internationale vilkår. Det er naturligt, og det har vi arbejdet for længe. I den situation er der ikke belæg for, at staten skal være ene-ejer af et gasselskab som DONG, tværtimod. Et statsligt ejerskab kan virke hæmmende på muligheden for, at et selskab med base i Danmark kan virke på de internationale markeder og gøre sig stærk. Venstre har længe arbejdet for en privatisering af DONG, og det fremgår også af regeringsgrundlaget fra 2001.

Det fremsatte forslag er den formelle start på denne proces. DONG skal introduceres på børsen og underlægges almindelig aktieselskabs-